

Wegwij's in de Bijbel

Het verhaal van de Bijbel op eenvoudige manier verteld

49. De verovering van het zuiden van het beloofde land

Bijbelgedeelte: Jozua hoofdstukken 7-10

Ongehoorzaamheid aan het bevel van de HEER

Na de inname en verwoesting van de stad Jericho stuurde Jozua verkenners uit naar de stad Ai. Toen zij terugkwamen zeiden zij dat niet het hele leger nodig was om deze kleine stad in te nemen: twee- tot drieduizend man zou genoeg zijn. Dit was wat de HEER hen ingegeven had, omdat er iemand was die zich niet had gehouden aan Zijn bevel aangaande de kostbaarheden van Jericho. Een man die Achan heette, had enkele kostbaarheden voor zichzelf genomen en verborgen in zijn tent. Maar je kunt wel wat voor mensen verbergen, maar niet voor God.

Er ging drieduizend man naar Ai, maar ze werden verslagen en er werden 36 mannen gedood. Omdat Jozua en het volk niet wisten wat daar de oorzaak van was, riepen zij in wanhoop de HEER aan. Maar Hij sprak tot Jozua: "Sta op! Wat lig je daar nu op de grond! Israël heeft gezondigd. Ze hebben het gewaagd de regels van het verbond te overtreden die Ik hun gegeven heb. Ze hebben zich vergrepen aan de goederen waarop Mijn ban rustte. Ze hebben die gestolen, en dat ook nog eens proberen te verdoezelen door ze tussen hun eigen bezittingen te verbergen". Jozua moest het volk zich laten reinigen en voor de HEER laten verschijnen. Dan zou de HEER de schuldige aanwijzen. Achan werd aangewezen, en toen Jozua hem vroeg wat hij had gedaan, beledigde hij zijn zonde en vertelde waar hij het gestolene kon vinden. Nadat alles was gevonden, werd Achan met zijn gezin, zijn gehele bezit en wat hij genomen had, weggebracht naar een dal. Ze werden gestenigd tot ze bedekt waren onder een grote hoop stenen. Die bleef daar lang liggen, en herinnerde elke voorbijganger aan wat het gevolg is van ongehoorzaamheid aan de HEER. Het dal werd Achor genoemd: Dal van de droefenis.

Je kunt denken: 'waarom zo'n verschrikkelijk zware straf voor het weg nemen van een paar voorwerpen?' Het punt is niet wat wij daarvan denken, maar hoe dit gezien moet worden in het licht van de plaats van het volk Israël in Gods heilsplan en heilswerk. Zij zouden een heilig volk zijn, dat de Naam van de HEER, de Schepper van hemel en aarde zou hebben. Je

hebt gemerkt dat wat Achan deed, wordt voorgesteld als had het volk gezondigd. Achan maakte deel uit van dat volk en had de Naam van God ontheiligd. Daarop stond volgens de Wet, waarvan zij gezegd hadden die na te zullen leven, de doodstraf. Door hem was ook het volk ontheiligd. Bovendien was het gevaar zeer groot dat als één dit deed er meer zouden volgen. De zware straf was dus niet alleen rechtvaardig, maar ook een voorbeeld, zodat anderen niet hetzelfde zouden gaan doen. In het Nieuwe Testament wordt een geval beschreven met eenzelfde achtergrond, waar de daders ook gedood worden – maar in dat geval door God zelf. Je vindt het in Handelingen 5, waar Ananias en Saffira geld, dat ze aan God hadden gewijd, achterhielden, en de andere gelovigen deden geloven dat ze alles hadden gegeven. De apostel Petrus zei toen: “Wat heeft je bezielde om je zo te gedragen? Niet de mensen heb je bedrogen, maar God Zelf”.

De vernietiging van Ai

Nadat gedaan was wat gedaan moest worden gaf de HEER Jozua bevel met het gehele leger naar Ai te trekken. Hij gaf hem aan dat zij een krijgslist moesten gebruiken, door de inwoners buiten de stad te lokken. Zo zouden ze hen verslaan en de stad kunnen innemen. Daarna mochten ze alles wat ze vonden in de stad voor zichzelf nemen (behalve de mensen). Jozua en het leger deden zoals God had gezegd. De inwoners gingen de stad uit om de Israëlieten te verjagen en te doden, maar een deel van het leger van Israël was achter de stad gaan liggen, en ging van daaruit de stad in en stak haar in brand.

Plichtigheid op de bergen Ebal en Gerizim

In zijn afscheidswaarden had Mozes het volk geboden dat zij na het oversteken van de Jordaan een plechtige bijeenkomst moesten houden. Het is niet helemaal duidelijk uit de boeken Deuteronomium en Jozua hoe alles moest worden geregeld, maar het lijkt op deze wijze gegaan te zijn. Op de berg Ebal moesten zij een altaar bouwen, om daarop offers voor de HEER te brengen. Op die stenen moesten zij de woorden van de Wet ('de tien geboden') zetten. Tussen de bergen Ebal en Gerizim moesten de Levitische priesters met de ark van het verbond staan, met de oudsten, schrijvers en rechters aan beide kanten naast hen. Daar weer naast stond de helft van de stammen van het volk – mannen, vrouwen en kinderen, en allen uit andere volken die zich bij hen hadden aangesloten – met het gezicht naar de berg Ebal en de andere helft met het gezicht naar de berg Gerizim.

Jozua zegende het volk en las het 'Wetboek van Mozes' woord voor woord voor, ook alle zegeningen en vervloeking. Mogelijk moesten de zegeningen door de Levieten luid herhaald worden vanaf de berg Gerizim en de vervloeking van de berg Ebal,

De list van de Gibeonieten

Het nieuws over de verwoesting van Jericho en Ai verspreidde zich tot in de verre omgeving. Alle volken in Kanaän sloten een verbond, om samen tegen Israël te strijden. Maar er was één uitzondering. In de stad Gibeon, waar Chiwwieten (Hevieten) woonden, besloot men Israël niet met geweld maar met list te bestrijden. Ze stuurden enkele mannen die zich moesten voorstellen als een gezantschap uit een ver land, dat een vredesverdrag met de Israëlieten wilde sluiten. Om dat te kunnen bewijzen gingen ze op weg met afgedragen kleren en sandalen aan, met oude gebarsten wijnzakken en uitgedroogd verkruid brood als proviand, en zittend op ezels met versleten zadeltassen.

Toen ze zich aan Jozua hadden voorgesteld, vertrouwden hij en de stamhoofden het niet helemaal, maar de mannen antwoordden op hun vragen: "De Naam van de HEER, uw God, heeft ons hier gebracht, want Zijn roem is tot bij ons doorgedrongen. Wij hebben gehoord wat Hij allemaal in Egypte heeft gedaan en ook wat Hij met de twee Amoritische koningen ten oosten van de Jordaan heeft gedaan ...". En daarom wilden zij zich

onderwerpen aan Israël en hun God. Het klonk allemaal heel aannemelijk, maar de grote fout van Jozua en de stamhoofden was dat ze de HEER geen raad vroegen en een vredesverdrag met hen sloten, en zwoeren bij de HEER dat ze hun volk niet zouden doden.

Drie dagen later kwam Israël achter het bedrog. Ze waren verder getrokken en kwamen bij Gibeon en de naburige steden. Toen bleek dat het gezantschap daarvandaan was gekomen en konden zij niet anders dan die steden sparen, om niet de toorn van de HEER over zich te laten komen wegens eedbreuk. Het volk was heel boos dat zij hier allemaal niets van wis-

ten, en er werd besloten de Chivwieten als houthakkers en waterputters te gebruiken. Jozua sprak de Chivwieten wel aan op hun bedrog, en vervloekte hen; maar zij zeiden dat ze het uit doodsangst hadden gedaan.

De slag bij Gibeon en het grote wonder van de HEER

Adonisek, de Amoritische koning van Jeruzalem hoorde wat er met Jericho en Ai was gebeurd, en van het verbond met Gibeon. Hij stuurde een boodschap naar vier andere Amoritische koningen met het verzoek samen tegen de Israëlieten te strijden. Ze sloten een verbond, trokken met hun legers naar Gibeon en sloegen het beleg tegen de stad. De Gibeonieten stuurden een bode naar Jozua in Gilgal om hem te vragen hen te hulp te komen. Dat was natuurlijk een grote kans voor Israël om in één klap een groot Amoritische leger te verslaan, en daarmee vijf steden toe te voegen aan hun overwinningssreeks. Hij trok uit met zijn gehele leger, want de HEER had hem gezegd dat zij de slag zouden winnen.

De HEER zaaide paniek onder het Amoritische leger, en ze sloegen op de vlucht, maar er vielen grote hagelstenen op hen, zodat veel soldaten stierven. Dit was onderdeel van een groot wonder van de HEER. Toen Jozua zag dat de dag te kort was om alle Amoriëten te verslaan en doden, had hij tot de HEER gebeden. In het Boek van de Oprechte – dat niet bewaard is gebleven – staat:

*Zon sta stil boven Gibeon, maan blijf staan boven de vlakke van Ajjalon.
En de zon stond stil en de maan bleef staan,
tot Israël zijn vijanden had afgestraft.*

Nooit heeft de HEER op zo'n machtige manier het gebed van een mens verhoord, want de zon bleef een volle dag boven aan de hemel staan voordat ze onderging. Er wordt tegenwoordig niet geloofd dat dit echt is gebeurd, maar we moeten ervan uitgaan dat er in de Bijbel geen onwaarheden staan, en dat God in staat is wat dan ook te doen (zelfs de omwenteling van de aarde rond de zon stoppen). Dit is immers opgeschreven door een 'oprechte', iemand die uitgaat van de waarheid. Het gehele leger van de Amoriëten werd verslagen, de vijf koningen gedood. Er slaagden maar enkele soldaten in hun woonsteden Jeruzalem, Hebron, Eglon, Lachis en Jarmut te bereiken. Ook de stad Makkeda werd die dag overd. Van de Israëlieten werd niemand gewond of gedood.

De verovering van het zuiden van het land

Toen was het niet moeilijk meer de steden van de Amoriëten in te nemen. En Israël ging verder tot zij het hele zuidelijke gebied van het beloofde land hadden ingenomen, tot de Middellandse Zee en met de Negev. Dit gebied komt ongeveer overeen met het gebied van het koninkrijk Juda na de dood van koning Salomo.